

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๒/๒๕๕๖ วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑	นักวิชาการป่าไม้ ๗ ว	สังกัด กรมป่าไม้
คู่กรณีที่ ๒	นักวิชาการป่าไม้ ๗ ว	สังกัด กรมป่าไม้
คู่กรณีที่ ๓	นักวิชาการป่าไม้ ๗ ว	สังกัด กรมป่าไม้
คู่กรณีที่ ๔	พนักงานป่าไม้ ๕	สังกัด กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
คู่กรณีที่ ๕	ลูกจ้างประจำ	สังกัด กรมป่าไม้

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างแรงงานแก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันเป็นเท็จ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

๑. กรณีการเบิกเงิน

ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ และ ๒๕๔๖ ศูนย์ควบคุมไฟป่ามีการเบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ จำนวน ๑๕๙,๓๕๖ บาท เดือนตุลาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑๒๒,๕๒๖ บาท เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ จำนวน ๑๑๗,๙๘๘ บาท และเดือนธันวาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑๖๖,๐๘๘ บาท รวมเป็นเงินที่เบิกทั้งสิ้น ๕๖๕,๙๕๘ บาท ในการเบิกเงินค่าจ้างแต่ละครั้ง คู่กรณีที่ ๕ ลูกจ้างประจำ เป็นผู้จัดทำเอกสารประกอบการขอเบิกเงินให้แก่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๑ เสนอความเห็นเห็นว่า “เห็นควรเบิกได้” ในฐานะหัวหน้าศูนย์ฯ เพื่อนำเสนอให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์อนุมัติเบิกจ่าย และลงลายมือชื่อผู้เบิกในฎีกาเงินงบประมาณ โดยในหน้างบการเบิกเงินหมวดค่าจ้างชั่วคราว (กปม. ๑๐) และในเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกเงินนั้น มีรายชื่อลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่ไม่เคยทำงานที่ศูนย์ควบคุมไฟป่ารวมอยู่ด้วย จำนวน ๗ คน และลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่เคยปฏิบัติงานที่ศูนย์ควบคุมไฟป่า แต่ไม่ได้มาปฏิบัติงานก่อนมีคำสั่งเลิกจ้าง จำนวน ๑ คน โดยได้เบิกเงินให้กับลูกจ้างชั่วคราวรายวันดังกล่าว จำนวน ๒ ครั้ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๕,๐๒๘ บาท

๒. กรณีการจ่ายเงิน

ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๒.๐๓/๔๗๘๘ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ได้กำหนดให้หน่วยงานที่เบิกจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมจ่ายเงินด้วย สำนักงานป่าไม้เขตจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันของศูนย์ควบคุมไฟป่า ประกอบด้วย คู่มือที่ ๑ ประธานกรรมการ คู่มือที่ ๒ กรรมการ และคู่มือที่ ๓ กรรมการ/เลขานุการ และสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ แต่งตั้งคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันของศูนย์ปฏิบัติการไฟป่า ประกอบด้วย คู่มือที่ ๒ ประธานกรรมการ คู่มือที่ ๔ กรรมการ และคู่มือที่ ๑ กรรมการ/เลขานุการ โดยกำหนดให้คณะกรรมการร่วมกับหัวหน้าหน่วยงานดำเนินการจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และให้ทำบันทึกการจ่ายเงินไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินและเก็บหลักฐานไว้ที่หน่วยงานพร้อมสำเนาให้สำนักงานป่าไม้เขตหรือสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ทราบทุกครั้งที่ยจ่ายเงิน

ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ และ ๒๕๔๖ คณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างที่ได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งดังกล่าว ได้จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่ไม่เคยมาทำงานที่ศูนย์ควบคุมไฟป่าและศูนย์ปฏิบัติการไฟป่า จำนวน ๘ คน และจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่เคยปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้มาปฏิบัติงานก่อนมีคำสั่งเลิกจ้าง จำนวน ๔ คน ดังนี้

๑. จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่ไม่เคยมาทำงาน จำนวน ๘ คน รวมเป็นเงิน ๔๖๔,๑๔๒ บาท

๒. จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่เคยปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้มาปฏิบัติงานก่อนมีคำสั่งเลิกจ้าง จำนวน ๔ คน รวมเป็นเงิน ๕๑,๐๘๖ บาท

การจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันดังกล่าว คู่มือที่ ๑ คู่มือที่ ๒ คู่มือที่ ๓ และคู่มือที่ ๔ ได้ทำหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันตามคำสั่งจ้าง ทั้งที่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันไม่เคยมาปฏิบัติงานที่ศูนย์ฯ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ จำนวน ๘ คน รวมเป็นเงิน ๔๖๔,๑๔๒ บาท เพื่อนำเงินค่าจ้างไปจ่ายให้กับบุคคลอื่นที่ไม่มีรายชื่อในคำสั่งจ้าง และทำหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่มีรายชื่อในคำสั่งจ้าง แต่ไม่ได้มาปฏิบัติงานก่อนมีคำสั่งเลิกจ้าง จำนวน ๔ คน รวมเป็นเงิน ๕๑,๐๘๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๑๕,๒๒๒ บาท โดยคู่มือที่ ๑ คู่มือที่ ๒ คู่มือที่ ๓ และคู่มือที่ ๔ ต่างยอมรับว่าเป็นกรรมการจ่ายเงินตามหลักฐานการจ่ายเงิน และได้ลงลายมือชื่อในหลักฐานการจ่ายค่าจ้างหลังจากที่มีการจ่ายเงินเสร็จสิ้น ซึ่งคู่มือที่ ๑ ได้ทำการจ่ายเงิน จำนวน ๑๗ ครั้ง (ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖) คู่มือที่ ๒ และคู่มือที่ ๓ ได้ทำการจ่ายเงิน จำนวน ๑๕ ครั้ง (ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖) และคู่มือที่ ๔ ได้ทำการจ่ายเงิน จำนวน ๑ ครั้ง (ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖)

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหนี้ที่มีหน้าที่เบิกเงิน ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า กรมป่าไม้ได้มีคำสั่งให้คู่กรณีที่ ๑ ทำหน้าที่หัวหน้าศูนย์ควบคุมไฟป่า และต่อมากรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชได้มีคำสั่งให้คู่กรณีที่ ๑ สังกัดกรมป่าไม้ ช่วยปฏิบัติราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ทำหน้าที่หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการไฟป่า มีหน้าที่ควบคุม บังคับบัญชา สั่งการ กำกับ ดูแลและมอบหมายงานให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างให้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด รวมถึงการเบิกเงินให้กับลูกจ้างชั่วคราวรายวันของศูนย์ควบคุมไฟป่าหรือศูนย์ปฏิบัติการไฟป่า แล้วแต่กรณีด้วย

คู่กรณีที่ ๕ ลูกจ้างประจำของศูนย์ควบคุมไฟป่า ได้รับมอบหมายจากคู่กรณีที่ ๑ ให้ควบคุมการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราวรายวัน การลงชื่อเข้าทำงานในบัญชีเวลาการปฏิบัติงาน เป็นผู้เก็บบัญชีเวลาการปฏิบัติงาน และตรวจสอบยอดผู้มาปฏิบัติงาน รับผิดชอบงานด้านธุรการ สารบรรณ ทะเบียนประวัติ การเบิกจ่ายเงิน การตรวจสอบใบสำคัญ การควบคุมงบประมาณ โดยคู่กรณีที่ ๕ เป็นผู้จัดทำเอกสารประกอบการเบิกเงินค่าจ้างของลูกจ้างชั่วคราวรายวันของแต่ละเดือน ได้แก่ รายละเอียดวันมาปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราวรายวัน คำนวณเงินค่าจ้างตามอัตราค่าจ้าง ให้แก่คู่กรณีที่ ๑ เพื่อนำเสนอให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์พิจารณาอนุมัติ

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นผู้จัดทำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน เสนอให้สำนักงานป่าไม้เขตหรือสำนักบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แล้วแต่กรณี เพื่อเบิกเงินจากคลังจังหวัด ดังนั้น จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหนี้ที่มีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ แล้ว

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

ศูนย์ควบคุมไฟป่าได้เบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ จำนวน ๑๕๙,๓๕๖ บาท เดือนตุลาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑๒๒,๕๒๖ บาท เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ จำนวน ๑๑๗,๙๘๘ บาท และเดือนธันวาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑๖๖,๐๘๘ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๖๕,๙๕๘ บาท โดยการเบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันดังกล่าวในแต่ละเดือน คู่กรณีที่ ๕ เป็นผู้จัดทำเอกสารประกอบการขอเบิกเงินให้แก่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๑ ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เบิกและเสนอความเห็นว่า “เห็นควรเบิกได้” ในฐานะหัวหน้าศูนย์ควบคุมไฟป่าหรือในฐานะหัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการไฟป่า แล้วแต่กรณี เพื่อเสนอให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์อนุมัติเบิกจ่ายและลงลายมือชื่อผู้เบิกในฎีกาเงินงบประมาณ

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า เอกสารประกอบการขอเบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ เดือนตุลาคม ๒๕๔๕ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ และเดือนธันวาคม ๒๕๔๕ ที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๕ จัดทำ มีการเบิกเงินค่าจ้างให้กับลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่ไม่เคยทำงาน จำนวน ๗ คน

และลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่เคยปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้มาปฏิบัติงานก่อนมีคำสั่งเลิกจ้าง จำนวน ๑ คน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๕,๐๒๘ บาท ดังนั้น การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ และคู่กรณี ที่ ๕ จึงเป็นการจงใจทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๒.๐๓/๔๗๘๘ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ได้กำหนดให้หน่วยงานที่เบิกจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป แต่งตั้งคณะกรรมการไปร่วมจ่ายเงินด้วย ป่าไม้เขตได้แต่งตั้งคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันของศูนย์ควบคุมไฟป่าตามคำสั่งสำนักงานป่าไม้เขตที่ ๓๗๐/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ประกอบด้วย คู่กรณี ที่ ๑ ประธานกรรมการ คู่กรณี ที่ ๒ กรรมการ และคู่กรณี ที่ ๓ กรรมการ/เลขานุการ และต่อมาผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวของศูนย์ปฏิบัติการไฟป่าตามคำสั่งสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ที่ ๖๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ ประกอบด้วย คู่กรณี ที่ ๒ ประธานกรรมการ คู่กรณี ที่ ๔ กรรมการ และคู่กรณี ที่ ๑ กรรมการ/เลขานุการ โดยกำหนดให้คณะกรรมการร่วมกับหัวหน้าหน่วยงานดำเนินการจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวรายวันภายในวันถัดไปหรืออย่างน้อยไม่เกิน ๓ วันทำการ นับแต่ได้รับเงินจากสำนักงานป่าไม้เขตหรือสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และให้คณะกรรมการจ่ายเงินต้องทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการจ่ายเงิน และเก็บหลักฐานไว้ที่หน่วยงานพร้อมสำเนาให้สำนักงานป่าไม้เขตหรือสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ทราบทุกครั้งที่ได้จ่ายเงิน ดังนั้น จึงถือได้ว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๔ กำหนดว่า “หลักฐานการจ่ายหมายความว่า หลักฐานแสดงว่าได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับหรือเจ้าหน้าที่ตามข้อผูกพัน” และข้อ ๕๔ กำหนดว่า “เงินที่ขอเบิกจากคลังเพื่อการใด ให้นำไปจ่ายได้เฉพาะเพื่อการนั้นเท่านั้น จะนำไปจ่ายเพื่อการอื่นไม่ได้” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ คณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ได้ทำการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ รวมเป็นเงิน ๔๖๔,๑๔๒ บาท ให้กับลูกจ้างชั่วคราวรายวัน จำนวน ๘ คน

ทั้งที่ลูกจ้างดังกล่าวไม่เคยมาปฏิบัติงานที่ศูนย์ควบคุมไฟฟ้าหรือศูนย์ปฏิบัติการไฟฟ้า เพื่อนำเงินไปจ่ายเป็นค่าจ้างให้กับบุคคลอื่นที่ไม่มีรายชื่อในคำสั่งจ้าง นอกจากนี้ ได้ทำการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่มีรายชื่อในคำสั่งจ้าง แต่ไม่ได้มาปฏิบัติงานก่อนมีคำสั่งเลิกจ้าง จำนวน ๔ คน รวมเป็นเงิน ๕๑,๐๘๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๑๕,๒๒๒ บาท และในการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวแต่ละครั้ง คู่กรณีที่ ๑ ถึงคู่กรณีที่ ๔ ในฐานะคณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวได้จัดทำหลักฐานเพื่อแสดงว่า คณะกรรมการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวได้ดำเนินการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันของศูนย์ควบคุมไฟฟ้าหรือศูนย์ปฏิบัติการไฟฟ้าในแต่ละเดือนเป็นจำนวนเงินถูกต้องเรียบร้อยแล้ว และได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน โดยคู่กรณีทุกคนยอมรับว่าเป็นกรรมการจ่ายเงินตามหลักฐานการจ่ายเงิน และได้ลงลายมือชื่อในหลักฐานการจ่ายค่าจ้างหลังจากที่มีการจ่ายเงินเสร็จสิ้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ดังกล่าวเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๔ และข้อ ๕๔ โดยมีขอบ และเป็นการจัดทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงินปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ซึ่งเป็นบททั่วไป และเป็นความผิดตามข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จ่ายเงิน ทำหลักฐานการจ่ายเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ซึ่งเป็นบทเฉพาะ จึงให้ลงโทษตามบทเฉพาะเพียงบทเดียว โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๒ (๓) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ และเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบททั่วไป และเป็นความผิดตามข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะ จึงให้ลงโทษตามบทเฉพาะเพียงบทเดียว โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ในความผิดดังกล่าวได้ถูกดำเนินการทางวินัยและถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน เพราะกระทำผิดวินัยในการกระทำอันเป็นกรณีเดียวกันกับการกระทำ ความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังในประเด็นนี้ไปแล้วตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป ตามคำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ คู่กรณีที่ ๑ จึงเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ

พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ และมาตรา ๕ ประกอบหลักเกณฑ์การพิจารณาดำเนินการตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ กรณีผู้ที่ได้รับการล้างมลทินในเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ข้อ ๑.๑ จึงให้ยุติการกำหนดโทษปรับทางปกครองในความผิดดังกล่าวแก่คู่กรณี ที่ ๑

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบททั่วไป และเป็นความผิดตามข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะ จึงให้ลงโทษตามบทเฉพาะเพียงบทเดียว โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๔ ในความผิดดังกล่าวได้ถูกดำเนินการทางวินัยแล้ว เพราะกระทำผิดวินัยในการกระทำอันเป็นกรณีเดียวกันกับการกระทำความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่คู่กรณีที่ ๔ และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้พิจารณารายงานการสอบสวนแล้วเห็นว่า มีเหตุอันควรงดโทษและให้ว่ากล่าวตักเตือน ตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ คู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มาตรา ๖ ประกอบหลักเกณฑ์การพิจารณาดำเนินการตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ข้อ ๑.๒ จึงให้ยุติการกำหนดโทษปรับทางปกครองในความผิดดังกล่าวแก่คู่กรณีที่ ๔

๓. การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๕ ในความผิดดังกล่าวได้ถูกดำเนินการทางวินัยเพราะกระทำผิดวินัยในการกระทำอันเป็นกรณีเดียวกันกับการกระทำความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่คู่กรณีที่ ๕ และอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้พิจารณารายงานการสอบสวนแล้วเห็นว่า มีเหตุอันควรงดโทษและให้ว่ากล่าวตักเตือน ตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ คู่กรณีที่ ๕ จึงเป็นผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ มาตรา ๖ ประกอบหลักเกณฑ์การพิจารณาดำเนินการตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ข้อ ๑.๒ จึงให้ยุติการกำหนดโทษปรับทางปกครองในความผิดดังกล่าวแก่คู่กรณีที่ ๕

๔. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบททั่วไป และเป็นความผิดตามข้อ ๒๕ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทเฉพาะ จึงให้ลงโทษตามบทเฉพาะเพียงบทเดียว โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกรณีนี้กรมป่าไม้ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ยังไม่ได้ดำเนินการทางวินัยแก่คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ แต่อย่างใด ดังนั้น คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ จึงมิใช่ “ผู้ถูกลงโทษทางวินัย” ตามคำนิยามในมาตรา ๓ และมีใช้ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ อันจะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายดังกล่าว

แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงแห่งการกระทำแล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๔ ซึ่งได้กระทำความผิดในฐานะเป็นคณะกรรมการจ่ายเงินร่วมกับคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ได้รับการล้างมลทินในความผิดดังกล่าวตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ เพราะถูกดำเนินการทางวินัยและได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือภายในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ หรือผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ดังนั้น คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ซึ่งได้กระทำความผิดในการกระทำเดียวกันกับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๔ ก็ควรได้รับผลจากการล้างมลทินของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๔ เช่นเดียวกันด้วย เพราะหากผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจได้ดำเนินการทางวินัยไปในคราวเดียวกันแล้วก็ย่อมทำให้คู่กรณีดังกล่าวได้รับการล้างมลทินไปด้วย และหากมีการกำหนดโทษปรับทางปกครองในความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังกับคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ก็จะไม่เป็นธรรมแก่คู่กรณีดังกล่าว ประกอบกับหลักเกณฑ์การพิจารณาดำเนินการตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ กรณีผู้ที่ได้รับการล้างมลทินในเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ให้ความเห็นชอบ ได้กำหนดให้คู่กรณีในเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังจะได้รับการล้างมลทินอันไม่อาจถูกดำเนินการทางวินัยทางงบประมาณและการคลังในมูลเหตุเดียวกันนั้นได้อีก ซึ่งตามหลักเกณฑ์การพิจารณาดังกล่าวในข้อ ๓ ได้กำหนดเรื่องการล้างมลทินให้กับคู่กรณีในเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังในกรณีอื่นอีกนอกจากที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๑ และข้อ ๒ โดยให้เสนอคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย” ดังนั้น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงวินิจฉัยว่าคู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓ ได้รับผลจากการล้างมลทินของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๔ ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาดำเนินการตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ กรณีผู้ที่ได้รับการล้างมลทินในเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังข้อ ๓ จึงให้ยุติการกำหนดโทษปรับทางปกครองในความผิดดังกล่าวแก่คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๓

นางสาวประไพร์ อังกินันท์

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน